

19. *De Witte Leeuw*. Oorspronkelijk een standaardmolen, aangegeven op de kaart van Fr. Huys, 1623. In 1667 staat het gasthuis een stuk grond achter de molen de Witte Leeuw af voor aanleg van een lijnbaan ¹⁷). Wordt eind 17de eeuw nog genoemd ¹⁸). In 1723 is sprake van 'de gewesene molen de Witte Leeuw op de Binnenweg even buyten dese Stad'. In 1793 kregen de Gebr. Joh. en Pieter de Kuyper toestemming een eigen moutmolen bij de Binnenwegsepoort te bouwen. Het werd een ronde stenen bovenkruier. Brandde in 1917 geheel uit.

Stond aan de Binnenweg en Keerweer.

20. *De Twee witte klimmende leeuwen*. In 1621 stichtte Jacob Jacobsz van Couwenhoven aan de Leuehaven O.Z. een brouwerij. Op de kaart van Balth. Florisz van Berckenrode, 1626, staat op een der gebouwen van de brouwerij aan de Swarte Paertsteech een kleine houten molen. Er was destijds ook een rosmolen aanwezig. Deze molen werd in 1638 nog genoemd. In een notariële akte uit 1721 wordt genoemd 'de meulenaar inde brouwerije de twee klimmende leeuwen'. Op 19 maart 1782 gaan brouwerij en molen in vlammen op. Na de herbouw wordt de molen niet meer genoemd.

21. *De Lelie*. Wordt nog niet genoemd bij de opsomming van de in 1584 aanwezige korenmolens ¹⁹). Op de plattegrond van Fr. Huys, 1623, staat ter plaatse een standaardmolen. Oudst bekende notariële akten eind 17de eeuw ²⁰). Komt op de kaart van A. Monru voor als stenen bovenkruier. Bestond nog in de vorige eeuw.

Was gelegen bezuiden de Binnenweg nabij de Coolsingel.

22. *De Noord*. Oorspronkelijk een standaardmolen. Reeds aangegeven op de plattegrond van Jacob van Deventer, 1562. Dateerde dus zeker uit de 16de eeuw. Oudste bescheiden gedagtekend 14 maart 1577. De molen zou toen, of wellicht nog eerder, zijn gebouwd door de pannebakker Cornelis Janse. Eigenaars waren destijds Claes Hendr. van Zwijndrecht en Jacob Hendrickx. De blafferts van 1634 en 1645 vermeldden, dat de jaarlijkse recognitie twaalf gulden bedroeg. Tussen 1695 en 1711 werd de molen tot de welbekende hoge ronde stenen bovenkruier verbouwd. De hoogste bedroeg 37 m. Vroeger stond deze walmolen ook bekend als de Oostpoortmolen. Op de baard stond het jaartal 1711 geschilderd benevens het wapen van Rotterdam. In 1918 door de Gemeente aangekocht en bestemd voor sloop. Bleef dank zij hevige protesten gespaard en werd gerestaureerd. Kwam in 1920 in gebruik. In mei 1940 wisten de molenaars door vonkenmalen de molen te redden. De omgeving werd door het luchtbombardement verwoest. Helaas ging de beroemde molen op 27 juli 1954 toch door brand verloren. Van de overwogen herbouw is niets gekomen.

De molen stond op het Oostplein ²¹).

23. *De Oranjeboom*. Oorspronkelijk een standaardmolen. Komt op een plattegrond uit 1733 nog als zodanig voor. Op een uit 1768 daterende kaart als hoge stenen bovenkruier afgebeeld. Oudst bekende gegevens